

Tilstopning af Gaderne. Der opstaar saaledes til en vis Grad i Byerne Gader for Hurtigtrafik med Automobiler («Autoschnellverkehrsstrassen»). Alle Køretøjer, som fra Sidegader bøjer ind i disse Gader for Hurtigtrafik med Automobiler, maa indordne sig i den glidende Strøm.

Paa Landet er Adskillelsen mellem Hovedfærdselsaarer og andre Veje vanskelig at fastslaa. At betegne alle Veje med særlige Tavler kan der paa Grund af de hermed forbundne store Omkostninger ikke være Tale om. Anskuelserne gik tildels i den Retning, at man paa Landet principielt skulde lade Højreforkørselsretten gælde og indskrænke Hovedfærdselsaarens Forkørselsret til kun at gælde i Byerne. Man har dog ikke kunnet beslutte sig til at gennemføre denne Ordning, da det syntes vigtigere ubetinget at opretholde Ensartetheden i alle Færdselsforskrifter.

Erfaringerne har vist, at det, naar alt kommer til alt, er det tilvante, det kommer an paa. Enhver Nyordning paa Færdselsomraadet mødes i Begyndelsen med stærk Kritik, men alle finder sig dog hurtigt til Rette dermed og handler i Overensstemmelse dermed.

Det vigtigste ved enhver Færdselsregel er den *ensartede Gennemførelse paa hele Statens Omraade*.

Da der som nævnt endnu kræves Overenskomster med Landene med Hensyn til Gennemførelsen af de ovenomtalte Retningslinier for Lovgivningen for at opnaa den fulde Ensartethed i dette Spørgsmaal for hele Tyskland, vilde Rigsstrafikministeriet paa sin Side være taknemlig for Meddelelse om de i Danmark med Hensyn til disse Færdsels-spørgsmaal gjorte Erfaringer og om, hvorledes man der ser paa Spørgsmaalene.